

אי-אלה ידידים ורצה לשעשע אותם.
פיפס הופיע בבגד חגיגי ולא היה בין
האחרונים שהתיישבו לשולחן. המרק
והצלי טעמו לו מאוד, זה אפשר היה
לראות, אבל את פיו לא פתח אלא כדי
לאכול ולשתות.

האורחים המתינו לשווא לבדיחות
וסיפורים, ולחידה מעניינת. המארח
השקה אותו ביין טוב בתקווה שזה יעורר
את רוחו. הסנדלר שתה כוס אחרי כוס,
אבל לא הוציא הגה מפיו. בסוף ביקש
ממנו המארח לספר בדיחה כלשהי. פיפס
ענה "אני חייב קודם לבנות תשתית,
שעליה יצמחו הסיפורים כמו פטריות"
והמשיך לשתות ולאכול. אך כשלא נתנו לו
מנוח, ניגב את פיו והתחיל לספר:
"היה פעם מלך ששלח את ליצן החצר שלו
כדי שיחקור שלושה דברים, ושלא יחזור
לחצר המלך לפני שימצא תשובות לכולן.

מי שנהגו להזמין לכל החגיגות, טקסי
כנסיה והזדמנויות דומות של אכילה
ושתיה, היה הסנדלר העליז פיפס. הוא
אמנם לא הבין הרבה מאומנויות וגם
במקצועו לא היה מעולה, אבל היה לו חוש
הומור וידע לספר סיפורים משעשעים
ובדיחות מצחיקות ובמיוחד חידות. לכן
קיבלו אותו ברצון בכל חברה והוא לא
סירב לשום הזמנה בה ניתן היה לשתות
ולאכול חינם.
יום אחד הזמין אותו סוחר עשיר, שאירח

והוא נתן לו שלוש שאלות: הראשונה, איזה בשר יותר שמן מבשר חזיר, שניה, איזה לחם יותר לבן מחלת השבת, ושלישית, איזה עץ יותר קשה מעץ עוזרד. עם שאלות אלה יצא ליצן החצר לדרך. "פיפס גמר לדבר והתיישב שוב לקערת האוכל.

בינתיים האורחים ניסו לפתור את החידות המוטלות על ליצן החצר. אחד נתן תשובה כזאת, אחר תשובה אחרת, אבל פיפס רק ניער בראשו ושתה הלאה, כמה שרק ניתן. בסוף נמאסו לאורחים הניחושים ודרשו מפיפס שיאמר להם מה יותר שמן מבשר חזיר וכך הלאה.

פיפס, בלי לחשוב הרבה, ענה שהוא בעצמו איננו יודע, ושצריך להמתין עד שיחזור ליצן החצר ממסעו בעולם, ואם אמנם מצא את התשובות יגיד אותן למלך בעל הבית והאורחים הבינו שנפלו בפח,

אבל קיבלו זאת ברוח טובה וצחקו מהבדיחה ומעצמם, שכך הובילו אותם באף.

אבל אחרי שמילא את בטנו באוכל ומשקה התחיל פיפס לשעשע אותם בסיפורים מצחיקים ובדיחות, כך שבסוף כולם היו מרוצים.

ואם אתה, הקורא, אינך אוכל עכשיו, אתה יכול להמשיך במסע עם ליצן החצר ובעצמך למצוא תשובות לשלושת השאלות של המלך.

